

[Justitsministeren.]

maalet om Hovedtingstedets Beliggenhed til sin Tid skulde gøres til Genstand for grundig Overvejelse i Justitsministeriet. At Justitsministeriet sagligt stod frit, og at intet var foregrebet med Hensyn til den endelige Afgørelse om Tingstedets Beliggenhed, udtales da ogsaa udtrykkeligt i Folketingsudvalgets Betænkning af 29. Marts 1927. Jeg kan i øvrigt anbefale Mindretallet at studere denne Betænkning, der viser, at der ingenlunde i 1927 var den Enighed om Sammenlægningen, som det ærede Medlem Hr. Rytter synes at tro; tværtimod udtaler Folketingsudvalget sine meget stærke Betænkkeligheder, ganske særligt med Hensyn til Sammenlægningen af Nibe-Løgstør Retskredse.

Men jeg maa dernæst hævde, at Spørgsmaalet om Hovedtingstedets Beliggenhed blev overvejet meget grundigt i Justitsministeriet ved Dommerskiftet i 1931, saaledes som jeg ogsaa har oplyst over for Udvalget. Naar Resultatet blev, at man holdt fast ved Løgstør, skyldes det navnlig: 1) at der i Løgstør forefandtes et velindrettet Tinghus og Dommerbolig, i Nibe et daarligt Tinghus og ingen Bolig, 2) at Løgstør var den største By, 2 789 Indbyggere mod Nibes 1 989 Indbyggere, og at Løgstør formentes at have større Udviklingsmuligheder, 3) at 21 768 af Retskrede-ns Indbyggere efter en foretagen Beregning havde kortere Vej til Løgstør og kun 19 655 kortere Vej til Nibe. Endvidere tog man i Betragtning, at Nibe havde Politimesterstillingen.

Mindretallet henviser endvidere til Ordningen af Tinglysnings-, Skifte- og Oppebørselsvæsenet. Jeg kan herom oplyse, at det ved Sammenlægningen var en bestemt Forudsætning, at Tingbøgerne blev samlet ved Hovedtingstedet; den daværende Dommer stillede dette som en Betingelse for at overtage det samlede Embede.

Flytningen af Skiftevæsenet og Oppebørslerne til Løgstør foraarsagedes ved, at det i 1932 blev opdaget, at den i Nibe boende Fuldmægtig havde gjort sig skyldig i omfattende Underslæb. Af Hensyn til det Dommeren paahvilende Ansvar og hans Mulighed for at udøve Kontrol ønskede Dommeren derefter Skiftevæsenet henlagt til Embedets ældste i Løgstør boende Fuldmægtig.

Fra Dommerforeningens og Mindretallets Side er det gjort gældende, at det er principielt uheldigt at nedlægge et Førsteklasses-Embede for at oprette to Andenklasses, og at dette bidrager til at sænke

Dommerstandens Niveau og vil skade Tilgangen af kvalificerede Ansøgere til Dommerstillinger. Heroverfor maa jeg fremhæve, at ingen er mere interesseret end Justitsministeren i, at Dommerne opnaar et saadant økonomisk Udkomme, at de i alle Henseender kan være uafhængige, og saaledes at de dygtigste Jurister opfordres til at søge disse Stillinger. Det er for Samfundet af ganske afgørende Betydning, at der haves en højt kvalificeret og uafhængig Dommerstand — ikke mindst i denne Tid —, men dette Spørgsmaal har efter min Mening ingen Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Det er ikke af nogen Betydning, om der bliver et enkelt Førsteklasses-Embede mindre. Den Forbedring af Dommerens Lønninger, der er Trang til, er af en ganske anderledes Størrelse, og dette Spørgsmaal hører derfor hjemme i Lønningskommissionen, medens det ikke bør spille ind ved Behandlingen af dette Lovforslag. Heller ikke bør man overse den Betydning, det for Dommerfuldmægtigene og Tilgangen til denne Stand kan have, at Udsigten til at blive selvstændig, om end foreløbig i et mindre Embede, ikke er alt for ringe.

Ordføreren (Nielsen Mann): Jeg kan godkende en Del af de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Rytter nu fremsatte, men jeg vil gerne fremsætte nogle Bemærkninger dertil, da jeg er uenig med ham i hans Konklusion.

Jeg vil begynde med at nævne et Par Bemærkninger i Mindretalsbetænkningen som Udgangspunkt for de Bemærkninger, jeg ønsker at fremsætte. Der er i Udvalgsbetænkningen henvist til en Række Skrivelser, som Mindretallet støtter sig til. Jeg bestrider ikke, at disse Skrivelser Indhold kan betragtes som en Støtte for de anførte Betragtninger, men ud over de Skrivelser, Mindretallet har peget paa, og som det ærede Medlem Hr. Rytter nævnte, er der flere Skrivelser, bl. a. en fra den konstituerede Dommer i Embedet, som giver klart Udtryk for, at han forstaar det, som Udvalgets Flertal lægger megen Vægt paa, nemlig at Dommere i Landdistrikter har en vis personlig Kontakt med Befolkningen. Der er endvidere i Mindretalsbetænkningen peget paa, at der har været rettet Henvendelse til Lønningsraadet, og at Lønningsraadet har udtalt sig om Spørgsmaalet. Men den Skrivelse, der her refereres til, og som ikke findes optrykt i Betænkningen, har en Slutning eller en Tilføjelse, der gaar ud paa, at Lønningsraadet ikke tog Stilling til det enkelte Tilfælde, men kun rent principielt udtalte sig